

Jones, Richard Vaughan. Sergeant.

4-F-6

Richard Vaughan Jones is geboren op 30 november 1919 in Ffestiniog, Merionethshire in Wales.

Hij is de zoon van Edward John Jones en Hannah Mary Jones.

Over zijn familiegeschiedenis:

Richard's vader, Edward John, emigreert in 1906 naar Canada.

In Wales was hij werkzaam in de mijnbouw. In 1915, in de Eerste Wereldoorlog, keert hij terug en neemt dienst bij de Royal Engineers. (Brits)

Na de oorlog trouwt hij in Wales met Hannah Mary Davies en wordt Richard Vaughan geboren.

In 1928 reist vader Jones vooruit (februari 1928) naar Canada en moeder en Richard Vaughan komen na in juni 1928.

Bij de aanmelding voor dienst van Richard worden de volgende gegevens genoteerd:

Richard heeft één broer, Donald Vaughan genaamd.

Thuis wordt Engels gesproken en de familie bezoekt de United Church.

Richard gaat op zijn 15e jaar van school af.

Het gezin woont in Bienfait, Saskatchewan als

Richard zich aanmeldt voor actieve dienst op 16 september 1939 in Regina, Saskatchewan.

Voor zijn aanmelding is Richard, al sinds 1937, als reservist actief geweest bij het South Saskatchewan Regiment. (SSR)

Dit regiment wordt gemobiliseerd op 1 september 1939.

Volgens eigen informatie heeft hij een poosje als leerling-electricien gewerkt.

Daarna is hij gaan werken in de mijnen in Bienfait.

Bij zijn aanmelding is Richard al drie jaar mijnwerker.

Hij is lid van de Saskatchewan Coal Miners Union, de vakbond voor mijnwerkers.

Zijn keuringsrapport bevat de gangbare gegevens: blauwe ogen, bruin haar, 1,68m groot en 61 kg zwaar.

Wel wordt een extra notitie gemaakt: de arts vindt dat Richard 'ondergewicht' heeft, maar denkt dat dit wel goed komt in het leger.

In 1939 begint zijn militaire tijd in Regina, Saskatchewan. Hij wordt ingedeeld bij het 10e Field Ambulance. (10 FA)

Het jaar 1940 is voor Richard en zijn eenheid één reeks van overplaatsingen.

In mei 1940 worden ze overgebracht naar Dundurn in Saskatchewan.

In oktober 1940 wordt het geheel verplaatst naar Toronto in Ontario.

Deze verplaatsingen zijn allemaal in het kader van een geplande overtocht van het hele South Saskatchewan Regiment naar het Verenigd Koninkrijk.

Het laatste station voor Richard in Canada wordt op 16 december 1940, Halifax in Nova Scotia.

Richard komt aan boord van het schip in de ziekenboeg, een verklaring hiervoor is in zijn dossier niet te vinden. Omdat het slechts 2 dagen zijn is de mogelijke oorzaak "zeeziek".

Op 25 december 1940 komt Richard en de rest van de manschappen aan in Gourock in Schotland.

Dienstjaar 1941 is voor Richard relatief rustig. Hij krijgt een paar keer enkele dagen verlof en hij blijft ingedeeld bij 10 FA tot oktober van dat jaar.

Dan wordt hij, tot half december 1941, ingedeeld bij de brandstof transportcompagnie van de 2^e Divisie. Om vervolgens weer opgenomen te worden in de sterke van 10 FA.

Ook in 1942 zijn weinig aantekeningen gemaakt in het dossier van Richard. Regelmatig krijgt hij een week verlof en hij kwalificeert zich in juli 1942 als chauffeur voor voertuigen op wielen.

Wat wel opvalt is de vermelding dat Richard in de eerste week van januari 1943 naar een cursus boksen gaat. In de zomer slaagt hij voor zijn motorrijbewijs.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog waren militaire boks cursussen een vast onderdeel van de basistraining om zelfvertrouwen, conditie en zelfverdediging op te bouwen. Ze waren bedoeld om fysieke moed te ontwikkelen en duurden meestal een week.

De eerste helft van september 1943 geniet Richard weer een paar weken verlof. Daarna maakt hij een opmerkelijke overstap:

In november '43 meldt hij zich aan voor het 1ste Canadese Parachute Bataljon. (1CPB)

Oefening Ringway

Na enkele weken voortraining komt hij op 27 november '43 bij het Airborne Forces Depot/School in Hardwick Hall, Derbyshire, het trainingscentrum voor parachutisten.

Hier leert hij het Britse materiaal en discipline kennen. Ook de tactische training voor parachutisten wordt hier gegeven. De laatste springtraining krijgt Richard bij het Airfield Detachment op de RAF-basis Ringway.

In december 1943 heeft hij de trainingen met succes afgerond; per 1 januari 1944 is hij gekwalificeerd als parachutist en mag hij de Para Badge dragen.

In januari 1944 wordt hem de medaille voor vrijwillige dienst uitgereikt.

Dan volgt voor de mannen van 1CPB de harde realiteit van de oorlog.

Het bataljon, met Richard in haar gelederen, wordt gedropt in Normandië in de nacht van 5 op 6 juni 1944, voorafgaand aan de landingen op de kust.

1CPB levert felle gevechten in Normandië. Van de 534 para's die worden gedropt verliezen alleen al op 6 juni 21 mannen hun leven, worden er 94 gewond en 82 gevangengenomen.

Zijn verblijf in Frankrijk is Richard blijkbaar goed doorgekomen. Er zijn geen aantekeningen van ongeregeldheden of verwondingen in zijn dossier. Begin augustus 1944 wordt hij bevorderd tot sergeant. Het 1ste Canadese Parachute Bataljon is op 7 september 1944 weer terug in Engeland.

Net voor de Kerstdagen '44 wordt 1CPB gealarmeerd in verband met het Ardennenoffensief dat de Duitsers hebben ingezet. Door de slechte weersomstandigheden worden ze niet gedropt, maar gaan per schip naar België.

Toelichting:

Op 16 december 1944 lanceerden de Duitsers een laatste grootschalig offensief aan het westfront. Liefst 24 Duitse divisies waren bij het offensief betrokken. Het doel van de Duitse aanval was een doorbraak via de Ardennen die de geallieerde troepen zou splitsen. Om vervolgens door te stoten naar Antwerpen en deze havenstad te heroveren. Het 1st Canadian Parachute Battalion was de enige Canadese eenheid die in actie kwam in het Ardennenoffensief, dat was overwegend een Amerikaans-Duits gevecht.

Op 26 december 1944 komen de manschappen aan in België en gaan met vrachtwagens naar de Ardennen. De opmars van de Duitsers is dan al vrijwel tot stilstand gekomen.

De taak van 1CPB wordt dan patrouilles lopen en het toegewezen gebied zuiveren van vijandelijke groepen. Hierbij worden de para's ook geconfronteerd met de wreedheid van sommige vijandelijke eenheden.

Toelichting:

Tijdens hun patrouille door het stadje Bande ontdekten de mannen één van de vele wreedheden die tijdens de oorlog hebben plaatsgevonden. Zevenendertig oude mannen, kinderen en vrouwen werden in de kelder van een huis bijeengedreven en vervolgens afgeslacht met geweervuur en granaten.

Op 26 februari 1945 keert het bataljon terug naar Carter Barracks in Bulford, Engeland en Richard krijgt verlof.

Dan volgen in het dossier van Richard nog maar twee aantekeningen:

1. Op 24 maart 1945 gaat hij aan boord van een vliegtuig en wordt boven Duitsland gedropt.
2. De laatste notitie is van 17 april 1945: Killed in Action.

De para's zijn dan ver in Duitsland doorgedrongen.

Voor iets meer inzicht de volgende informatie over de verplaatsing van 1CPB:

Op 26 en 27 maart 1945 begon het 1e Canadese Parachutistenbataljon zich te verplaatsen vanuit Bergerfürth, in de buurt van Wezel, Duitsland.

Eindbestemming: de Oostzeekust bij Wismar, indien haalbaar.

Ze moesten met name het Rode Leger buiten Denemarken en liefst nog verder weghouden.

Gedurende de volgende zes weken legden de mannen van 1CPB de 480 kilometer af. Op 2 mei 1945 arriveerden zij in Wismar. Slechts enkele uren voor een Russische verkenningsgroep daar aankomt.

Waar was de eenheid op 17 april 1945, de fatale dag voor Richard Vaughan Jones? Uit het oorlogsdagboek van 1CPB komt de volgende informatie:

In de namiddag van 16 april 1945 bereikt de eenheid het dorp Nettelkamp ten zuiden van Uelzen. Dit is al vrij van vijandelijke troepen en daar zal overnacht worden. In de avond komt de waarschuwing dat ze vanaf half drie s' nachts gereed moeten zijn om te vertrekken.

Het verslag van 17 april 1945:

Kort samengevat:

Om half vier 's-morgens gaan de troepen op weg. Hanstedt werd zonder weerstand bereikt. De ondersteunende tanks arriveerden en de troepen gingen op de tanks richting Rätzlingen. De tegenstand daar werd snel gebroken en het bataljon zette de opmars voort naar het gehuchtje Riestedt bij Rätzlingen.

Daar werd geconsolideerd. Er waren nog enige strubbelingen en Riestedt werd kort beschoten.

Toen de balans voor 17 april 1945 werd opgemaakt telde men: 1 sergeant gedood, 1 sergeant en 1 korporaal gewond.

De gesneuvelde moet sergeant Richard Vaughan Jones geweest zijn.

Hij krijgt een tijdelijk graf bij de kerk in Rätzlingen.

In juni 1947 wordt Richard overgebracht naar de Britse militaire begraafplaats bij Hannover, ook bekend als: Limmer War Cemetery.

In oktober 1947 wordt zijn definitieve rustplaats de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten. De grafreferentie is: 4-F-6.

Toegekend worden hem:

De 1939-1945 Star; de France-Germany Star; de Defence Medal; de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Zijn grafsteen heeft als extra tekst:

**Till we meet again
In regions blest,
We leave Thee in his Keeping
And at rest.**

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com; www.canada.ca/library-archives; project '44.